מסורת הש"ס

לפי לאיחלופי בגיטא. סיכתבו סופר בור בגט גירושין לגרש בו אשה: לפי כשהיא יושבת בחפציין. ונושאין אותה מביא אביה לבית בעלה לחופה ואמרה "אי אפשי בו" לא כתיב לפיכך אי לא בעיא ליה מיחום וגזיל, לפי הכי הוי מיאון: לפי חרשים. לליכא בית דין ומו דהכי מישתק שתקי ולא קא מודעי: אלא חנוני. לליכא אלא חנוני ואלכא למיתב משום דאסלתה הוא להבא לו חפץ משלו: [תוספתא פ"ג] ואתקדשה. לאחר בגט מיאון: בקידושין. שנתקדשה לאחר פליגי דלא הוי מיאון "אבל בנישואין מודו לו דלמא" לפי' בנישואין מישתא לאחר בגט מיאון פליגי: הלכה כר' יהודה. אתרוייהו איתמר: דהוה נסיבא מעיקרא. לרשון ואפילו הכי נפקא במיאון קל: למיבדקינהו. אי הוו מיהדרין ממרדייהו: ועומדת מחיקו. אם בת כהן לישראל היא: ומובלת. מפני תשמיש שמשה ואוכלת לערב בתרומה: ר' יהושע אומר זכאי במליאתה. דרבנן אפקרוה גביה והפקר בית דין היה הפקר: ומיטמאת לה. אם כהן הוא ואע"ג דנישואין דידה דרבנן הא אוקימנא בהאשה כיון דידים לה הויא לה רמתא מעיה: קבעוה ליבשא. בעודה תחתיו ונתעברה מליבשא בשבילו כאילו היא אשתו ולריכה מיאון: נתן לה גט זו היא עכבה מן האיש. דכיון שלא מיאנה בו גלית דעתה דבשבילו היתה מעוברת אלו ואשתו היא ליאסר בקרובותיה ופסלה בניטו מן הכהונה: עכבה שאינה מן האיש. לא נתעברה אלא בשביל אישות: מתני' נתן לה גט. ואפי' היא קטנה הרי היא כשאר גרושות ואסורה בקרוביו: [שבת קז: וש"נ] מוסרת לחבור לו. אף על גב דאם לא החזירה ונישאת לאחר מתוך הגירושין ונתארמלה אסורה לראשון אפי' הכי כי החזירה ומיאנה בו אפי' מיאון וגלי עלה דקטנה היא ובטלה לגיעה ולא הוי בחזרה שניה כמחזיר גרושתו משניסת לאחר: זה

אתי לאיחלופי בגיטא תקינו הכי "ביום פלוני מיאנה פלונית בת פלוני באנפנא"

חנו רבנן *"אי זהו מיאון? אמרה "אי אפשי בפלוני בעלי, אי אפשי בקידושין שקידשוני אמי ואחי", יחר על בן אמר ר' יהודה אפילו יושבת באפריון והולכת מבית אביה לבית בעלה ואמרה "אי אפשי בפלוני בעלי" זהו מיאון, יחר על בן אמר רבי יהודה אפי' היו אורחין מסובין בבית בעלה והיא עומדת ומשקה עליהם ואמרה להם "אי אפשי בפלוני בעלי" הרי הוא מיאון יחר על בן אמר רבי (ה) יוסי בר' יהודה אפילו שיגרה בעלה אצל חנוני להביא לו חפץ משלו ואמרה "אי אפשי בפלוני בעלי" אין לך מיאון גדול מזה"

רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינוקת כרבי חנינא בן אנטיגנוס תנאו קטנה שלא מיאנה ועמדה ונשאת, משום רבי יהודה בן בתירה אמרו יישואין הן הן מיאוניה איבעיא להו נתקדשה מהו, תא שמע קטנה שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה משום ר' יהודה בן בתירה אמרו קידושין הן הן מיאוניה איבעיא להו פליגי רבנן עליה דרבי יהודה בן בתירה או לא, אם תימצי לומר פליגי, בקידושין או אפי' בנישואין ואם תימצי לומר הלכה כמותו, בנישואין או אפילו בקידושין הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו, בנישואין או אפילו בקידושין תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה מכלל דפליגי; ואכתי איבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקדשא? ת"ש דכלתיה *דאבדן אימרוד, שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו, אמרי להו: "נשי, חזו גבריכו דקאתו", אמרי להו: "ניהוו גבריכו דידכו" אמר רבי: אין לך מיאון גדול מזה, מאי לאו דהוה נסיבא, לא, דהוה מיקדשא, קדושי, והלכה כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא: רבי אלעזר אומר וכו': אמר רבי יהודה אמר שמואל חזורני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם שהשוה מרותיו בקטנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כמטיילת עמו בחצר ועומדת מחיקו וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אליעזר אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו יורשה ואין מיטמא לה, כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מיאון רבי יהושע אומר בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל דבר אלא שיוצאה במיאון *אמר רבי נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע שרבי אליעזר השוה מרותיו בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק, אי אשתו היא, תיבעי גט, לרבי אליעזר נמי אי לאו אשתו היא מיאון נמי לא תיבעי? אלא בכדי חיפוק: ר"א בן יעקב אומר וכו': ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש? א"ר יהודה אמר שמואל תבעוה לינשא ואמרה: "מחמת פלוני בעלי" אביי בר אבין ורב חגיגא בר אבין דאמרי בני אדם שאינם מהוגנין לי" זו היא עכבה שאינה מן האיש עכבה שהיא מן האיש, מחמת תרוייהו נתן לה גט זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה, מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה, נתן לה גט הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה פרושי קמפרש: מתני' *הלמאנת באיש: הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה, נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה. נתן לה גט והחזירה מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה מותרת לחזור לו. מיאנה בו והחזירה נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו

זה

אתי מכלל לשבח מה שכתב בחיקוני גט מילון לא רגילא ביה כו' קטנה שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה קידושיה הן הן מיאוניה. והא דתניא לעיל וכשאת הוא הדין נתקדשה אלא לא חש לדקדק כיון שאין יודע מילוק בין קידושין בין נשואין: תא שמע דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן בתירה. ואכולהו קאי בין אקדושין בין אנישואין מכלל דרבנן פליגי עליה אפילו בנישואין:

בללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר. לאחויי בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה ובת כהן לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא: מחמת בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שאין מן האיש. פירוש והוי מיאון ואימה דאם כן מיפשוט הא דבעי לעיל מי הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין דהכא משמע בשאינה רוצה להנשא מחמת בני אדם שאינם מהוגנים לה דהויא מיאון כ"ש אם נשאת לו ומשמע רבי אלעזר בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא אייתי במיאון אלא (ג) בקטנה שיכולת שלא לדעתה קאי וקאמר עלה ר"ל בן יעקב דאי אמרה מחמת בני אדם שאינם מהוגנים הוי שלא לדעתה מחמת פלוני בעלי לדעתה ומיאון והשתא הוי שייך מידי להויא לעיל: אלמא

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר ר' יהודה אפי' שיגרה כמ"ל ותיכוף יוסי בר' מתקה: (ג) רש"י ד"ה ל"ג והגדילה. נ"ב עשמו דהא לקמן פליגי בה ב' אמוראים אלו ל' יהודה בן בתירה אומר ודין מ' אוגיה - ר"ג תרגר א' פלוג ובגן מגיה

◇ "איבעיא לה" שאלות שקיבלות לאחר שנגבר בגוטא

נוטא

קטנה שלא מיאנה ונשאה: • ונשאת לאחר • ונתקדשה לאחר ב' אמוראים אלו

נוטא

מח' ר"א ור' יהושע בדינן קטנה שנשאת נישואין דרבנן

מה הם התוצאות לגבי הלוה

1) מאיסורים
2) הפרת נדריה
3) מדוע ירש ודוד

נוטא/מבנה

I II

נדות לרמביר ר"אבן ידוקה מה: שלכבה מאינה מן האיש

עין משפט נר מצוה

מ א מיי' פי"ח מסכ' גירושין הלכה יח: י ב ג מיי' שם הלכה ח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קנה סעיף נ: יא ד ה מיי' שם הלכה מ טוש"ע שם סעיף י:

נוטא/מבנה

"יתר על כן" סדרה על דקאמרת מיאון בדבר מא אחרת "אי אפשי בפלוני בעל" ובל אי"ל בו חידוש יותר מקודמו